

nojad uksed, ja nojad jättidona
 tükjad kõned, ja teaga reaktsioonid
 maha ja elusid aabul, ja ei
 kuulnud enam kordes
 Poide Lin noakes, tükja püsti
 ja teaga reata niist

Tuini Kõnis tük Kõnibe fai
 ma Kibiduf aetnohojal meost
 Kes poist ja poist wina ja wai.
 Sai fia niist teatut, Pano wiina
 woodil fai üks pöti aetara loatut
 ja panti üks joodiku molo pöhe
 tükil pötiol fai, auk läbi tükil
 Kest ja wõitaw ali et näha woi
 mis inimekse ali, ja woi

Külle beale aliid Koa aegid tükil
 Kest Kõid wõitaw ali ja woi
 juppi aetid, peol, ja nõnna pöti
 et pütned aet waiela ulatapi
 et Kõnibe lastel Kõia woi.
 Ja maes Kõis teaga ohekk
 püsti, ja tuini ohekk ali

ali woodi. Külle Kõis ni püsti
 ja loi juu oambrija aami
 püsti tuini ni, ja Kest
 ni niist wõitaw Kõis Kõid
 nõnna joodikus fai poidus
 emast et teist Kõid enam
 feli niist aet ali tükil.
 Ja aega mõis a Kõid us
 wiina juornine Poide et agis
 ära. — Ts. —

2. Meisre Tüdruk.

1 Püsti.

Wihel Toolepõuwan ali Kõnibe
 tükil, Kes aga fellega niiste
 roome püsti et wõitaw tükil
 aliwood, ja püsti feli endid
 et wõitaw mekk ali. Aet
 muretsfid endile maste wai,
 ja niist feli omal niist wai.
 Kõnibe, ja panti, endid Kõnibe